

‘En un món global les dimensions de les estructures tendeixen a concentrar-se’

Molt es parla de si Portugal ha vençut, de si el sector està desmantellat, de si som pocs... però, segons dades del mateix Institut Català del Suro i del Departament d'Empresa de la Generalitat, a Catalunya —és a dir, aquí— es produeixen els mateixos, o fins i tot més, taps que fa deu anys. I això no és un tema menor.

Hi ha hagut un procés de concentració industrial, certament, perquè en un món global les estructures tendeixen a concentrar-se. Però aquest és un fenomen àmpliament estudiat en tots els sectors industrials de qualsevol país.

I dit això, Catalunya, amb empreses importants aquí, amb treballadors d'aquí, continua innovant de manera clara per a una millor comprensió i un millor tracte del producte natural de base, per comprendre les interaccions positives entre els vins i el suro, i per difondre una manera de fer curosa amb l'entorn i respectada pels consumidors i clients. Seguim disposant de realitats i empreses aquí, envoltades d'infraestructures que legitimen allò que fem:

Essencial el paper de l'Institut Català del Suro com a centre de recerca amb prestigi internacional. Essencials els premis Gla d'Or d'AECORK, que donen visibilitat al sector en tota mena d'entorns: vitivinícoles, intel·lectuals, mediàtics.

Essencial el paper de RETECORK com a eix vertebrador municipal a nivell internacional per a la difusió de la cultura del suro arreu.

Essencial el paper pedagògic i difusor del Museu del Suro.

Essencial el paper de la Fira del Tap.

I si tot això no fos suficient per esperar-nos i per reivindicar-nos, a més... fa pocs mesos, tots els empresaris surers, sota el paraigua de la Confederació Europea del Suro (CELIEGE), van demanar per unanimitat que la presidència de l'entitat fos per a Catalunya.

Perquè tenim coses a dir, perquè som capaços d'aportar, de sumar per allò essencial que hem marcat en el Pla Estratègic de CELIEGE: accions en

El director de la Fundació Plant-for-the-Planet Espanya, Jordi Juanós, i Joan J. Puig, president de l'Institut Català del Suro, en la signatura del conveni de col·laboració entre les dues institucions. Aquesta aliança busca sensibilitzar la societat sobre la importància de les suredes, un ecosistema clau per a la biodiversitat, la lluita contra el canvi climàtic i la despoblació, a través del projecte FUTURECORK.

defensa del suro pels mercats, per la indústria, pels boscos d'alzines sureres.

Les veus només s'apaguen si no hi ha res a dir. I el sector surer taper català té encara molt, molt a dir arreu del món.

Joan J. Puig i Castro
President de CELIEGE

Per saber-ne més:

Industrials i Tapers, de Joaquim Alvarado i Costa. Ajuntament de Cassà de la Selva (2005)
La contribució catalana al desenvolupament de la indústria surera, de Pere Sala López i Jordi Nadal Oller. Generalitat de Catalunya (2010)

El món del suro de Santiago Hernández i Bagué - Quaderns de la Revista de Girona (Diputació de Girona -1987)

Més informació a: www.greccassa.cat

DESCOBRIM CASSÀ
GREC > GRUP DE RECERCA I ESTUDIS CASSANENCs

NÚMERO 26

Equip de redacció: Grup de Recerca i Estudis Cassanencs i signants dels articles d'aquest número.

D'aquest número: Coordinació: Eduard Mestres.

Maquetació: J. C. Codolà / Revisió lingüística: Carme Xifre / Col·laboració: Arxiu Municipal de Cassà de la Selva, Editora Cassanenca i Editorial Gavarres / Impressió: Ducform.

DESCOBRIM CASSÀ

GREC > GRUP DE RECERCA I ESTUDIS CASSANENCs

MAIG 2025 **26** COORDINACIÓ: EDUARD MESTRES

Marcatge de taps amb tecnologia làser. Foto: De Maria Taps

Les dones sureres, una mirada particular

Voldria en primer lloc agrair al GREC l'oportunitat i l'honor que ens brinda en oferir-nos fer aquest pròleg, alhora que els felicitem per la visió del contingut, amb empresàries sureres destacades que perpetuen el que ja ha estat una constant en la indústria surotapera com és la gestió de dones al capdavant de les empreses. La reivindicació del paper i la visió de la dona és legítima, però la realitat es canvia exercint les responsabilitats que ens pertoquen. I en això les dones sureres que apareixen en aquest Descobrim són un exemple per tothom. Dones amb criteri i veu

pròpia, dones que cada dia es lleven per defensar una empresa i un concepte de món: el surotaper. Vivim un període convuls, amb molts canvis constants, molts condicionants internacionals, moltes incerteses, però la veritat és que el sector surer català continua exercint lideratge internacional malgrat aquest excés d'autocrítica i pessimisme que sovint ens autoinfligim de portes endins.

Joan J. Puig i Castro
President de la Confederació Europea del Suro (CELIEGE)

Potser soc una mica romàntica...

Soc l'Àlicia de Maria Bosch, educadora social i psicopedagoga de vocació i carrera, professió que vaig exercir durant 14 anys al Consell Comarcal del Gironès; però també soc de naixement, una enamorada del suro, per ser la quarta generació d'una família de surers, sector al qual em dedico des de fa uns 16 anys.

L'any 2007, el meu germà em va proposar ajudar-lo amb una certificació que necessitava a l'empresa i em vaig agafar una excedència per un any. En aquell moment, em va engrescar molt la idea d'estar un temps a l'empresa de casa, però estava convençuda que tornaria al meu món social. Però no... un cop hi vaig ser, ja en vaig quedar enganxada fins avui.

Actualment, junt amb el meu germà, dirigeixo De Maria Taps. Amb la jubilació del nostre pare, vam fer una escissió de l'empresa mare i vam crear-la. A Toledo, la nostra família paterna segueix fent l'extracció i preparació del suro en planxa i nosaltres aquí, fem la fabricació de taps de suro naturals per a vins.

Potser per seguir una mica la meua vocació social, però lligada al suro, soc membre de la Junta d'Empresaris Surers de Catalunya, també de la Confederació Europea del suro i participo en la preparació de la Fira del Tap i del Suro. Inicialment, tota la nostra producció la veníem a distribuïdors, però amb els anys hem anat creixent i actualment, venem directament als cellers, així que tapem tot tipus de vins, tant de petits-grans cellers fins a vins d'alt prestigi.

Estem en un sector complicat, perquè l'entrada de tapaments alternatius al suro, no ens enganyem, és forta i agressiva, però crec i confio que el suro natural mai deixarà de tapar els vins fets amb ànima, els vins amb nom, els vins fets per uns enòlegs que estimen el que fan i volen el millor tapament per a la seva creació.

Segurament soc una romàntica, però no deixaré mai de creure que un bon vi, sempre ha d'anar tapat amb suro natural.

Àlicia de Maria Bosch

D'esquerra a dreta, les autores dels escrits d'aquest exemplar: Àlicia de Maria, Estrella Bravo, Esther del Moral, Núria Salvans i Anna Serra.

Una mirada particular a la indústria surera

Fa 35 anys vaig conèixer el meu marit, Francesc Parramon, a l'Escola Oficial d'Idiomes de Girona, on estudiàvem italià. Ell el necessitava per a la venda de taps de suro a cellers d'aquest país, i jo volia afegir una tercera llengua estrangera al meu currículum. Va ser ell qui em va introduir al món del suro. La família Parramon em va acollir com una filla més des del primer dia. En Tirso i en Joan Parramon em van ensenyar, amb paciència i constància, tot el que havien après al llarg d'una vida dedicada a la indústria del suro.

L'any 1995, en Francesc i jo ens vam casar, i jo vaig començar a compaginar la meua feina com a professora a la universitat amb la gestió de l'empresa familiar.

En Francesc i jo vam tenir la sort de comptar amb dos homes excepcionalment avançats en pensament per a la seva època. En Joan i en Tirso ens van donar carta blanca per implementar canvis i millores a l'empresa des del primer moment. Tant en Tirso com en Joan, fins al dia de la seva jubilació, van estar al nostre costat, guiant-nos per aconseguir bones fites. Encara avui, cada dia, en Joan ens ve a veure i segueix de prop totes les innovacions i millores que anem aplicant.

Durant tots aquests anys, juntament amb un gran equip de persones, he implementat les normatives ISO de qualitat, medi ambient i seguretat alimentària; un sistema de prevenció de riscos integral; reduccions de soroll i d'ús d'energies fòssils; recuperació de subproductes, d'aigua i d'energia solar per fer funcionar l'empresa d'una manera sostenible. Hem aconseguit formar un equip inclusiu i amb total paritat, amb persones que, com nosaltres, fa més de 20 anys que formen part de l'equip, així com una nova generació que assegura la continuïtat de l'equip.

Hem portat el nom de Cassà de la Selva i els taps de suro a més de 11 països arreu del món, i actualment, amb la incorporació de les nostres filles, tenim la motivació per continuar invertint en millores sostenibles i nous mercats.

Estrella Bravo

Entre el suro i el vi: una vida d'implicació

Quan amb en Joan Costa estudiàvem Empresaris a Girona, no ens podíem imaginar que el suro marcaria tant les nostres vides. Ell es va quedar al peu del canó a l'empresa familiar, vivint l'estrès d'una transformació necessària. Mentrestant, jo treballava com a assessora fiscal i laboral d'altres empreses i també de la nostra. Vaig ser testimoni del dia a dia de l'empresa, del pes de les decisions i de la lluita per un model sostenible.

Fa vuit anys, vaig fer el pas definitiu: vaig deixar la meua feina d'economista i m'hi vaig incorporar, amb un altre enfocament. A més d'acompanyar en Joan, ens vam convertir en agents a Catalunya i Balears d'una boteria de la Borgonya, oferint botes de roure francès als cellers. Això ens ha permès entendre millor el vi, els seus creadors els seus reptes.

Avui, amb una indústria cada cop més competitiva, el futur del sector no és fàcil. Els taps tècnics, el domini portuguès, el canvi d'hàbits dels joves, la sostenibilitat dels boscos i les exigències d'un producte impecable ens obliguen a ser millors cada dia. I a la incertesa del mercat s'hi suma la qüestió familiar: fins on implicar la nova generació? Quins límits cal posar entre feina i emocions?

Seguim, amb il·lusions en una indústria encara molt artesanal, que ha de continuar innovant i no perdre's en el camí, com tantes altres empreses a Cassà de la Selva i la província de Girona. En el suro, com en el vi, hi ha temps de repòs i temps de canvis. Treballem perquè el nostre llegat tingui continuïtat, amb la mateixa passió que ens va fer apostar per aquest camí.

Esther del Moral Rigau

Esperança en el futur

Des de petita he viscut el món del suro. El pare, la mare, els avis... era la conversa dels dinars de cada dia. Les meves primeres fotografies d'infantesa, l'olor de suro quan arribava a prop de Cassà... Jo diria que no hi he arribat, hi he sigut sempre.

La meua formació ve del camp de la comunicació i el màrqueting, però sempre des d'una visió empresarial. La funció que he desenvolupat a Manuel Serra ha estat la de direcció compartida amb el meu germà. Ell s'encarregava de les compres i la fabricació, i jo de la comercialització i la projecció exterior.

El futur del sector surer el veig esperançador, amb la sostenibilitat i la constant innovació com a pilars clau.

El suro natural crec que continuarà sent el tancament de referència en vins de gamma alta, gràcies a les seves característiques intrínseques, la reciclabilitat i la capacitat de preservar la qualitat del vi. La inversió en tecnologia seguirà millorant el producte, en la selecció i el control del TCA, reforçant la confiança dels cellers.

Ahora, caldrà continuar comunicant al consumidor final el valor del suro davant d'alternatives sintètiques, posant en relleu el seu impacte positiu en la biodiversitat i en la identitat del vi.

Anna Serra

Poc relleu generacional

La meua entrada en el món del suro va ser a través de la família del meu marit, i inicialment per dur a terme tasques d'administració general.

Posteriorment, amb l'interès de poder aportar més valor al nostre producte, se'm va proposar implantar a la nostra empresa tot el sistema de control de qualitat en la fabricació i venda dels nostres taps, començant primerament pel certificat Systemcode en la seva primera versió i, més endavant, amb la certificació ISO 9001.

Aquest fet em va permetre participar en el primer estudi que es va dur a terme a l'Institut Català del Suro sobre els límits de detecció de TCA, un estudi que va durar tres anys i en el qual hi participaren tècnics de laboratori i responsables de qualitat de diverses empreses del moment. Aquest estudi va marcar, a partir d'aleshores, els nivells màxims i mínims de TCA considerats com a acceptables en una partida de taps per a la seva comercialització. Amb el pas dels anys, les meves responsabilitats dins l'empresa es van anar ampliant, tot i que no vaig formar part de l'equip d'administració i gerència fins als darrers dos anys de vida de l'empresa.

Actualment,estic força allunyada del dia a dia de la indústria surera, però observo com han anat desapareixent aquestes fàbriques al nostre municipi, fet que suposo que indica, entre altres coses, que el sector té poc o nul relleu generacional. Sigui per manca d'interès de les generacions més joves o per les dificultats reals per generar riquesa en aquest sector.

Núria Salvans Pérez